

Til skibbrudne kan Politiet forlange, at de omboende mod billig Betaling efter Evne skulle afgive fornødent Husly samt hde Kost og Pleje, indtil, for Udlændinges Vedkommende, deres Forsørgelse kan overtages af Konsulen, henholdsvis Statskassen, hvor denne ved international Overenskomst er pligtig dertil, eller, for i Danmark hjemmehørende Søfolks Vedkommende, Hjemsendelse kan ske efter Reglerne i Lov om Fattigvæsenet paa Færøerne af 10de April 1895 § 75.

Til de i § 2, Stykke 1. og 2., omhandlede Meldinger er enhver pligtig mod Betaling at afgive de efter Politiets Skøn fornødne Befordringsmidler.

Endelig er enhver pligtig til ved Bjærgning mod Erstatning for derved forarsaget Skade at tilstede fornøden Afgang til og Benyttelse af sin Grund samt, for saa vidt det hærgeede Gods ikke uden Skade kan henligge under aaben Himmel, til dets Bevaring for Betaling at afgive Husrum, som han ikke selv benytter.

Størrelsen af de i denne Paragraf omhandlede Erstatninger og Betalinger fastsættes efter Billighed af Landfogden, med Forbehold af Ret til at paaanke hans Afgørelse for Amtmanden. De afholdes, ligesom den i § 2 omhandlede Godtgørelse, forløbs af Strandingsmasken; findes der ingen saadan, afholdes de af Statskassen.

§ 4.

Politiet antager den fornødne Bistand til de Bjærgninger, der ledes af samme. Hvis Omkostningerne herved ikke dækkes af Bjærgningsmasken, udredes det manglende af Statskassen. Politiet er derhos berettiget til at fordrø, at Vaade og Redskaber, som Ejeren ikke selv benytter, stilles til Raadighed ved Bjærgningen mod Erstatning, der fastsættes og udredes efter Reglerne i § 3, sidste Stykke.

II.

§ 5.

Bistand maa ikke paaendes strandet Skib, og dette maa, saafremt levende Folk ses at være om Bord, bortset fra Tilfælde, hvor offentlige Myndigheder ere berettigede dertil, ikke holdes uden Tilladelse af den, som har Befalingen paa Skibet.

§ 6.

Indtil Politiet kan komme til Stede, skulle de tilstedeværende handle efter bedste Skøn og Evne for at hde Hjælp til de skibbrudne og ere, for saa vidt Bistand ikke afvises, berettigede til at iværksætte Bjærgning af Gods, hvorved dog stedsse maa bruges en saadan Fremgangsmaade, at den ikke bliver Politiet, naar det indfinder sig, til Hinder i at undersøge Sagen og forvisse sig om, at intet er blevet forvansket.

§ 7.

Naar Skibets Fører eller den, der har Befalingen om Bord, modtager det offentliges Bistand, der inarest mulig skal tilbydes, samt naar Indstrandning sker af Skib eller Gods, der ikke ledsages af nogen, som er bemyndiget til at træde i Ejeren's Sted enten efter sin Stilling paa Skibet eller ifølge Befuldmægtigelse, har Politiet Vedelsen af Bjærgningen af strandet Skib og Gods. Dog har Politiet at raadsføre sig med dem, der efter deres Stilling om Bord eller ifølge Befuldmægtigelse repræsentere Ejerne af Skib og Gods, eller, hvor saadanne ikke findes, med Konsulen eller Vizekonsulen for den Stat, hvor Skibet er hjemmehørende, saafremt han er til Stede. I Tilfælde af Meningsulighed mellem foranstøede Personer og Politiet afgør Landfogden foreløbig Sa-